

hageligt for Folketinget som muligt. For øvrigt tog den højtærede Minister selv Afstand fra denne Udtalelse, efterdi den efter Ministerens Mening ikke kunde opretholdes, da Lovforslaget har faaet Tilslutning i Landstinget ikke blot fra Højre, men ogsaa fra radikal og socialdemokratisk Side. Jeg tror, at Hensigten ogsaa i Landstinget har været, at man vilde undersøge dette Lovforslag til Bunds, dets finansielle Virkninger, hvorledes det i øvrigt forholdt sig med den Hjælp, der for Øjeblikket ydes gennem Hjelpekasserne, og om hvilken Nødvendighed der var for, at et saadant Lovforslag blev ophøjet til Lov. Og efter at være kommet til Klarhed derover har man vist sin Villighed i saa Henseende. Men selv om man nu her vil gøre et Forsøg gennem Udvalgsbehandling og senere gennem Fællesudvalg at faa noget ændret i Lovforslaget i Retning af det Indhold, Lovforslaget havde, da det forlod dette Ting, glæder jeg mig dog over, at man fra alle Sider har udtalt, at dette Arbejde ikke skulde være af en saadan Beskaffenhed, at Lovforslaget ikke kunde gennemføres i denne Samling. Jeg ønsker, at det kommende Udvalg maa faa Lykke dertil, og jeg udtaler Haabet om, at Tinget til sin Tid ogsaa vil medvirke til dette Resultat.

Sandbæk: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg finder Anledning til at fremkomme med. Dette Lovforslag stiller Krav baade til Statskassen og til Kommunerne, og der er jo delte Meninger om, hvorvidt Staten eller Kommunerne skal bære den store Del af Byrden. Det er min Opfattelse, at det vil være rigtigt at lade Kommunen, der skal bevilge Beløbet, bære den største Del af Byrden, men jeg kan ikke nægte, at der er visse Forhold, som gør, at jeg kunde slutte mig til den anden Opfattelse. Der er jo nemlig Kommuner, der har ret store Byrder i Forhold til deres Evne.

Der sidder en Kommission, som overvejer Spørgsmaalet om Statstilskuddets Fordeling mellem Kommunerne. Jeg ved ikke, hvor vidt denne Kommission er med sit Arbejde, men jeg kunde have Lyst til at faa det at vide, og saafremt den højtærede Minister ved det, vil jeg gerne aføske ham en Udtalelse om, hvorvidt vi snart kan vente Kommissionens Betænkning forelagt her; thi det kan ikke nægtes, at ved en nogenlunde rationel Fordeling af Statstilskuddet til Kommunerne kan vi opveje mange af de Ulemper, som vil være for-

bundne med at lægge Byrden over paa Kommunerne.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg har Grund til at udtale min Tilfredshed med, at man fra alle Sider dels har været enig om, at det først og fremmest gælder om i denne Rigsdagssamling at komme til Ende med Behandlingen af dette Lovforslag og faa et Resultat ud deraf, dels har erkendt, at der var forskellige Ting i Lovforslaget, som man burde søge ændret. I saa Henseende har jo Meningen været noget forskellige. Det, nogle har anset for at være Forbedringer, har man fra anden Side været enig med mig i var en Forringelse af Lovforslaget. Jeg skal selvfølgelig ikke paa ny komme tilbage til de store Hovedspørgsmaal, som jeg har haft Lejlighed til saa udførligt at sige min Mening om. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen) i, at vi bør have andre Regler for Refusion af de Beløb, der i en Kommune udbetales, være sig paa dette Omraade eller paa Alderdomsunderstøttelsens eller det almindelige Fattigvæsens, men som delvis skal bæres af en anden, nemlig Forsørgelseskommunen. Men, som jeg har haft Lejlighed til at sige under første Behandling af dette Lovforslag i Folketinget i forrige Samling, vil jeg dog henstille, at man ikke forsøger at faa dette Spørgsmaal løst i Forbindelse med dette Lovforslag, thi det er jo rigtigt, som ogsaa det ærede Medlem fra Ribe gjorde opmærksom paa, at det er ikke alene her, Spørgsmaalet rejser sig, men det gælder ogsaa for andre Love, navnlig for Alderdomsunderstøttelsesloven.

Jeg maa maaske her gøre opmærksom paa, at den Kommission, som det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Sandbæk) nylig spurgte efter, blandt andet ogsaa skal beskæftige sig med dette Spørgsmaal og har beskæftiget sig med det. Saa vidt jeg ved, er Kommissionen nær ved Afslutningen af sit Arbejde. Noget andet er, at der, saa vidt jeg ved, ikke er opnaaet nogen større Enighed; saa hvorvidt Kommissionens Arbejde vil kunne bidrage til at fremme en Løsning af de meget interessante og paa mange Omraader ret betydningsfulde Opgaver, som der her er Tale om, skal jeg lade staa ved sit Værd. Men jeg tror, man vil indrømme mig det rigtige i, at jeg ikke alene ikke har forelagt Forslag i saa Henseende, men heller ikke, hverken for mit eget Vedkommende, ej heller for selve Ministeriets, for Departementets Vedkommende, har fundet det oportunt i det hele